

Nghe sinh viên Mỹ gốc Việt nói về Việt Nam

Tác Giả: Lê Quỳnh, BBCVietnamese.com
Chúa Nhật, 18 Tháng 1 Năm 2009 10:44

Những công dân trẻ người Mỹ gốc Việt, có thể sẽ gia nhập giai cấp trung lưu ở Mỹ, suy nghĩ gì về Việt Nam, và quan hệ của cha anh họ trong cộng đồng với chính phủ trong nước?

Đội học Georgetown là một điểm đến thích hợp, giúp góp phần làm rõ câu hỏi trên.

Thành lập năm 1789, Georgetown đã vượt khỏi khuôn khổ trường Thiên Chúa giáo đầu tiên của Mỹ để trở thành một đại học quốc tế.

Xếp hạng 2009 của U.S. News and World Report đặt trường ở vị trí 23 tại Mỹ và chất lượng chương trình cấp bậc đại học.

Cuộc nói chuyện với ba sinh viên người Mỹ gốc Việt tại Georgetown diễn ra cởi mở, tạo cảm nhận dễ dàng nói thành tiếng là những gì họ nghĩ và muốn biết.

Hòa giải không chỉ phụ thuộc riêng người Việt ngoài nước hay riêng chính phủ không thôi. Derek Pham

Derek Pham, sinh viên năm hai, Trường Ngoại giao thuộc Đại học Georgetown

Tôi đến từ miền Nam California, rồi đến khu Little Saigon. Cha mẹ tôi đến là người tị nạn trong thập niên 1970. Từ năm 2003, tôi đã về Việt Nam bốn lần, lần gần nhất là cuối năm ngoái.

Từ lúc nhỏ, tôi luôn được cha mẹ kể về thời hậu chiến khó khăn. Tôi trở về năm 2003, lúc ấy chỉ Sài Gòn chưa đi được những nơi khác, nhưng tôi đã chứng kiến sự phát triển rất tốt. Nó như một cú sốc văn hóa sau khi đã nghe những câu chuyện của cha mẹ.

Ở miền Nam California, nhiều người vẫn còn rất ngạc nhiên khi nói về cuộc chiến, họ muốn biết Việt Nam dân chủ, muốn thấy sự thay đổi thực tế. Có những bộ phận trong cộng đồng người Việt vẫn thấy khó có thể hòa giải.

Nhưng đồng thời, có một thế hệ khác như tôi. Chúng tôi nghe từ người lớn rằng họ mong một ngày trở về Việt Nam và họ mong những quy định những công dân tại Mỹ này. Nhưng chúng tôi cũng thấy hiểu sự phát triển của Việt Nam, có những thiêu sót phải cải thiện nhưng cũng có những điều tích cực, một Việt Nam đang trở nên rất mạnh mẽ kinh tế, cũng có hình ảnh trên truyền thông quốc tế.

Góc nhìn ấy cần được trở lại rằng trong cộng đồng, ít nhất đó là mong muốn của tôi. Được như thế, sẽ là một sự hòa giải giữa bốn sự khác biệt Mỹ gốc Việt của tôi và bốn sự mà tôi có khi ở Việt Nam.

Nhìn từ một người Mỹ dân chủ, tôi thấy họ thấy cộng đồng số ở Việt Nam có những khiếm khuyết. Nhưng nếu ta nhìn nhận mạnh mẽ quá những điều đó, chính phủ Việt Nam sẽ khó mà bày tỏ những điều tích cực.

Ở California, tôi chứng kiến nhiều người vẫn tìm cách phớt lờ ba sự kiện, rồi khi các chính trị gia Việt Nam đến, xảy ra biến tình, trong khi có thể họ tại Mỹ đã tăng cường đi thi. Nhưng nhóm này và vẫn có tiếng nói lớn trong cộng đồng, và những thành viên khác của cộng đồng còn nhận thấy đôi khi các nhóm đó không miêu tả một Việt Nam mà chúng tôi muốn thấy.

Chính phủ trong nước cũng hoàn toàn có thể tăng cường đi thi. Hòa giải không chỉ phụ thuộc riêng người Việt ngoài nước hay riêng chính phủ không thôi.

Quan ngại lớn nhất cho cộng đồng người Việt hải ngoại là các vấn đề chính trị. Có những người trong nước hoàn toàn hài lòng với cuộc sống hiện nay. Có những người lại không có cảm hứng tham gia và muốn chờ đợi lại một dịp khác. Nghĩa là cần có sự do báo chí, sự do nói chung phải được báo về, không phải lo ngại.

Nếu chính phủ chấp nhận điều kiện như thế, không phải nhất thiết theo kiểu "chúng tôi sẽ thiết lập dân chủ, sẽ làm mọi thứ quý vị muốn", nhưng là thực hiện những bước nhỏ thôi, đó sẽ là cách cải thiện đời sống.

Chúng tôi muốn mọi người dân Việt Nam có quyền sống mà không bị can thiệp bởi công an chìm. Những người hải ngoại không làm được gì nhiều ngoài việc tiếp tục vấn đề, nhưng chính phủ thì hoàn toàn có thể cải thiện đời sống tình hình.

Đặc biệt, người Việt hải ngoại có thể làm gì? Có thể bắt đầu từ đây, khi các nhà ngoại giao tại đây, chúng tôi có thể huy động bộ phận trong cộng đồng để nói với các thành viên quá khích khác "hãy để họ nói chuyện để họ thoải mái".

Với sự kiện Barack Obama trở thành tổng thống, ông mang theo thông điệp về hy vọng và thay đổi.

Nhiều người đang hài lòng với "sức mạnh khôn ngoan" (smart power) mà chính quyền Obama thực hiện, và ông có thể tận dụng đà đó để yêu cầu Việt Nam trong một số lĩnh vực mà ông nghĩ rằng có thể cải thiện, để cộng đồng người Việt tại Mỹ và chính phủ trong nước có thể rút ra được một số bài học chung.

